

Ole Morske

Jeg vil nu begynde en vise påny.
Hvad om, hvad om?
Alt om Ole Morske og hans vænne viv,
:/: og hans vænne viv.

*På Salten i Norge går dans, Ole Morske!
Ole Morske ligger krumpen på loftet;
sandelig han skal der ned,
om der står nogen råd dertil.*

2. Ole Morske han skulle til markedet age.
Hvad der, hvad der?
At købe sin gamle grå mær en mage,
:/: grå mær en mage.

3. Ole Morske var kommen i så godt et lag
at spille kort.
Otte daler tabte han i det første slag,
:/: i det første slag.

4. Ole Morskes kone fik nys derom.
Hvad hun, hvad hun?
Hun efter stakkels Ole til markedet kom,
:/: til markedet kom.

5. Hvi sidder du her, din forgyldte hund?
Hvad du, hvad du?
Du skal få skidt på dit kalun,
:/: på dit kalun.

6. Ole Morskes kone, den arrige gast.
Hvad hun, hvad hun?
Hun gav sin mand både skam og last,
:/: både skam og last.

7. Da han kom hjem, da var beredt.
Hvad der, hvad der?
En fjerdingstøndes kedel med melgrød hed,
:/: med melgrød hed.

8. Så måtte stakkels Ole med sin stumpede næse
Hvad han, hvad han?
Tålmodelig sidde på grøden og blæse,
:/: på grøden og blæse.

9. Ole Morske han kaldte på sin søn.
Hvad hedte han?
Ole Lias kom hid og hør min bøn,
:/: og hør min bøn.

10. Og du skal fare til byfogden hen.
Hvad der, hvad der?
Bede hannem komme hid, om han er min ven,
:/: om han er min ven.

11. Ole Morskes kone, den arrige ged.
Hvad hun, hvad hun?
Hun byfogdens folk både sparked og bed,
:/:både sparked og bed.

12. Hvo denne vise har digtet i løn.
Hvad han, hvad han?
Han må vel vær Ole Morskes søn,
:/: Ole Morskes søn.

13. Hvo denne vise ej høre vil.
Hvad han, hvad han?
Han må vel høre Ole Morske til,
:/: Ole Morske til.

Hesin táttur er norskur og yrktur í 17. öld. Uppskriftirnar eru fleiri, men munurin er lítil. Onkur kvøður: ”På Salten i Norge får dask Ole Morske”. jd.